

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

КОСТИК МИКИТА ІВАНОВИЧ

**ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ В УКРАЇНІ:
КОНСТИТУЦІЙНО- ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**
Спеціальність: 074 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ
магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Взвзявши курс на вступ до Європейського Союзу, наша держава визначила для себе важливі пріоритетні завдання щодо вдосконалення національної системи органів влади, приведення правової бази України до вироблених європейською спільнотою стандартів. В основі цих процесів має бути, перш за все, реформа вітчизняного Основного Закону, який, впливаючи зі своєї правової природи, виступає юридичною й політичною базою всієї системи чинного законодавства, має формулювати основні засади розвитку суспільства і держави, бути виявом реальної національної згоди, консенсусу соціально-політичних сил та інститутів.

Попри те, що Конституція України 1996 року у свій час була визнана однією з найдемократичніших у Європі, її недоліки щодо визначення механізму публічної влади, який, на жаль, зберігає рудименти радянської системи управління, піддаються справедливій критиці. Особливо це стосується такої важливої його складової, як місцеве самоврядування, котре, хоча й визнається та гарантується ст. 7 Конституції України, на практиці цілком залежне від центральної влади. Тому проблема децентралізації влади в Україні, як ніколи, є актуальною. Вона безпосередньо виступає ключовим, стрижневим інструментом трансформації суспільних відносин на тлі основоположних доктринальних конституційних цінностей сьогодення, характеризується максимальним наближенням управлінсько-правових засобів та послуг до кожного громадянина, наближенням влади до громадян та залученням їх до управління, визначає нову національну модель місцевого самоврядування, яка впливатиме на можливість забезпечення народовладдя в Україні, уникнення, запобігання і вирішення конституційних криз. Інший аспект децентралізації влади полягає в тому, що вона передбачає відносну самостійність управлінських структур органів місцевого самоврядування, наділяє їх правом ухвалювати та виконувати рішення в межах своєї компетенції, а також нести за них юридичну і політичну відповідальність.

Аналіз досліджень та публікацій. При написанні магістерської роботи використовувалися джерела різноманітного характеру – монографії, посібники, матеріали, опубліковані у змі, а також інтернет-ресурси. Основні теоретичні положення були використанні із законодавчих актів, що регламентують розвиток фізичної культури та спорту в Україні, з відповідної документації обласної державної адміністрації, а також із посібників з державного управління.

Важливість обраної теми підсилюється й тією обставиною, що незважаючи на те, що різноманітні аспекти розуміння правової природи та шляхів здійснення децентралізації влади в Україні, імплементації європейських правових стандартів публічного управління у вітчизняну практику державотворення досліджували у своїх працях такі відомі науковці, як М. Баймуратов, О. Батанов, Ю.Бисага, В. Борденюк, Ю. Волошин, М. Воронов, О. Євтушенко, В. Ємельянов, Б. Калиновський, А.Калінкін, А. Колодій, М. Корнієнко, В. Кравченко, В. Куйбіда, П. Любченко, О. Марцеляк, І. Магновський, М. Оніщук, М. Пітцик, В. Погорілко, М. Пухтинський, В. Серьогін, Ю. Тодика, А. Шульга, та ін., у той же час на сьогодні відсутній комплексний аналіз цієї проблематики з урахуванням напрацьованих змін до Конституції України, та ін.

Актуальність зазначених вище проблем, їх недостатнє вивчення і визначили вибір теми магістерської роботи, зумовили її мету та завдання.

Мета та завдання дослідження. Мета роботи полягає в тому, щоб на основі аналізу відповідних теоретичних розробок вітчизняних та зарубіжних науковців, законодавства України і розвинутих демократичних держав дослідити організаційно-правову природу децентралізації влади, та на цій основі розробити пропозиції й рекомендації щодо шляхів здійснення конституційної реформи в Україні у сфері децентралізації державної влади.

Для досягнення мети поставлено такі завдання:

- розкрити сутність і визначити змістовні характеристики конституційної реформи децентралізації як правового феномену державотворення;
- виявити основні ознаки та сформувати теоретико-методологічні аспекти розуміння децентралізації влади як організаційно-правового явища;
- дослідити сучасні реформи в країнах Європи у сфері місцевого самоврядування і децентралізації влади як приклад для України;
- охарактеризувати сучасний стан реформи у сфері децентралізації державної влади в Україні;
- розглянути напрями вдосконалення адміністративно-територіального устрою в Україні в аспекті децентралізації влади;
- дослідити шляхи вдосконалення місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади;

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, пов'язані з проведенням конституційної реформи в Україні у сфері децентралізації влади.

Предметом дослідження є організаційно-правовий аспект децентралізації влади в Україні.

Методи дослідження. Методологічну основу роботи становить сукупність загальнонаукових і спеціальних методів наукового пізнання. В основу дослідження закладено філософський метод діалектики, який став підґрунтям для розкриття сутності децентралізації влади. Для вирішення поставлених задач використано також такі методи, як логіко-семантичний, системно-структурний, історико-правовий, порівняльно-правовий, структурно-функціонального аналізу, прогностичний та інші методи пізнання процесів і явищ. З використанням логіко-семантичного методу вироблено авторський підхід до розуміння правової природи децентралізації влади. Історико-правовий метод застосовувався для з'ясування особливостей проведення реформ в Україні та інших країнах у сфері децентралізації влади протягом різних конкретно-історичних етапів їх розвитку. Порівняльно-правовий метод використано для порівняння конституційно-правового регулювання здійснення децентралізації влади в розвинутих демократичних країнах та Україні і тенденцій розвитку цього державно-правового явища в сучасних умовах. За допомогою методу структурно-функціонального аналізу було визначено місце і роль органів державної влади та місцевого самоврядування у процесах децентралізації влади в Україні. Із застосуванням прогностичного методу були визначені оптимальні шляхи організаційно-правового реформування у сфері адміністративно-територіального устрою України, місцевого самоврядування, виконавчої влади на місцях в умовах децентралізації влади.

Кожен із охарактеризованих методів використовується в органічному поєднанні з іншими, що дало змогу сформувати цілісну методологічну систему дослідження, яка у свою чергу обумовила всебічність, повноту та об'єктивність отриманих результатів.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в обґрунтуванні нових теоретико-методологічних підходів розуміння та вирішення теоретичних і практичних проблем щодо проведення реформи в Україні у сфері децентралізації влади.

Практичне значення. Результати роботи можуть бути використані у:

– у науково-дослідній сфері – основні положення та висновки роботи можуть бути застосовані для подальших досліджень реформи у сфері децентралізації державної влади, удосконалення адміністративно-територіального устрою України, місцевого самоврядування;

– у навчальному процесі – матеріали роботи знайдуть застосування при підготовці підручників та навчальних посібників, а також у викладанні дисциплін: “Право у публічному управлінні”, “Територіальне управління та місцеве самоврядування”, та інших дисциплін і спецкурсів.

Структура та обсяг магістерської роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, які містять шість підрозділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи – 133 сторінок, з них основного тексту – 115 сторінок. Кількість використаних джерел – 170 найменувань.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об’єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У **першому розділі** *«Конституційна реформа як фактор сучасного державотворення у сфері децентралізації влади»* охарактеризовано проблематику та джерельну базу дослідження щодо правової природи та ролі конституційних перетворень в системі публічної влади, а також розкриті теоретико-методологічні аспекти розуміння децентралізації влади як конституційно-правового явища

Підрозділ 1.1. «Правова природа та призначення конституційних реформ» присвячений аналізу стану наукової розробки проблеми у науковому контексті, акцентовано увагу на те що реформи, як правило, змінюють і модернізують форму та зміст відповідних суспільних відносин, не порушуючи при цьому їхніх принципових засад. Цим вони відрізняються від революцій, у ході яких характер перетворень є швидкоплинним і руйнівним для певної системи. Успіх реформ значною мірою залежить від їх системності й наукової обґрунтованості. Вказано що основна мета конституційної модернізації – створення оптимальної моделі конституції, яка відповідає вимогам та викликам, які стоять перед національною правовою системою, державою та соціумом, для їх належного функціонування та адаптації до мінливостей майбутнього.

Встановлено, що до дослідження основних ознак конституційної реформи відносять: поетапність проведення; системність конституційних перетворень, що здійснюються у процесі реформування; повне або часткове перетворення Конституції та конституційного законодавства; динаміка конституційних правовідносин; Зроблено висновок, світова та вітчизняна практика конституціоналізму щодо прийняття змін до конституції також характеризується рядом особливостей, пов’язаних, перш за все, з тим, який порядок прийняття такого закону має місце.

У підрозділі 1.2. «Теоретико-методологічні аспекти розуміння децентралізації влади як конституційно-правового явища»

Розкрито на підставі системного аналізу нормативно-правових основ що пріоритетним напрямом розпочатої в Україні конституційної реформи є забезпечення децентралізації вітчизняної публічної влади, яка виступає ключовим, стрижневим інструментом трансформації суспільних відносин на тлі основоположних доктринальних конституційних цінностей сьогодення, характеризується максимальним наближенням управлінсько-правових засобів та послуг до кожного громадянина та соціальної групи, наближенням влади до громадян та залученням їх до управління державними справами, визначає таку національну модель місцевого самоврядування, яка характеризується як форма децентралізованої державної влади (державного управління).

З'ясовано, що децентралізація є складним комплексним процесом, який має на меті формування нової якості державної влади, створення нових інститутів влади, повніше залучення громадян до управління територіями свого проживання, розвиток приватної ініціативи та, як наслідок, вдосконалення життєвого простору громадян. Це своєрідна розбудова громадянського суспільства (створення політичної, фінансової, адміністративної інфраструктури) самою державою шляхом передачі платникам податків права розпоряджатися сплаченими коштами на власний розсуд і під власну відповідальність. Важливим фактором децентралізації державної влади є адміністративно-територіальна реформа.

Зроблено висновок, що децентралізація має наслідком формування якісного самоврядування, перенесення бази прийняття рішень з питань локального значення з центру на рівень територіальних громад, розширення самостійності органів місцевого самоврядування, цим створює умови для ефективної життєдіяльності громад, дозволяє зосередити доволі таки значну частину матеріально-фінансових ресурсів, повноважень в громаді як базовому рівні місцевого самоврядування, наближає публічні послуги до населення і підвищує цим якість життя жителів громад. Інший аспект децентралізація публічної влади полягає у тому, що вона передбачає відносну самостійність управлінських структур, наділяє їх правом ухвалювати та виконувати рішення в межах своєї компетенції, а також нести за них юридичну і політичну відповідальність.

У другому розділі «Децентралізація влади в Україні: сучасний стан та перспективи» охарактеризовано сучасний стан і окреслено подальші перспективи здійснення реформи у сфері децентралізації влади в Україні. Також досліджено напрями реформування виконавчої влади на місцях в умовах децентралізації влади в Україні.

У підрозділі 2.1. «Реалізація державної політики розвитку фізичної культури та спорту в Україні».

Визначено, що конституційні реформи – явище досить поширене в сучасній світовій історії. І важко сьогодні знайти державу, яка протягом останнього століття не змінювала б свою конституцію, вносила до неї зміни та доповнення. Здійснення конституційної реформи залежить від багатьох чинників – таких, наприклад, як політична, економічна та соціальна ситуація в країні, розстановка політичних сил в суспільстві, демократичні зміни в країні, революції, конкретні історичні умови, існуючі процедури, порядок, форми зміни конституції і т. ін.

Зроблено висновок, що реформи, як правило, здійснювалися шляхом внесення змін до конституції та на підставі окремого закону(законів);стратегічні напрями реформування

місцевого самоврядування розроблялися державою, а їх деталізація та впровадження покладалися на місцеві органи публічної влади; реформи мають наслідком звільнення місцевого самоврядування від зайвої опіки з боку державної влади і гарантування йому відносної автономії існування; в результаті муніципальних реформ і децентралізації влади відбувався чіткий розподіл повноважень між центральними органами влади і місцевою владою, між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, що запобігає виникненню конфліктів між ними та унеможливорює між ними пряме протистояння; оновлення інституційних структур – мається на увазі запровадження нових інституцій, модернізація статусу раніш функціонуючих органів публічної влади, принципів їх взаємодії з іншими центральними і місцевими органами влади; передбачення ефективного державного і громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування і місцевих органів виконавчої влади; вдосконалення територіального устрою у напрямку оптимізації системи адміністративно-територіальних одиниць.

У підрозділі 2.2. «Реформування виконавчої влади на місцях в умовах децентралізації влади в Україні».

Показано, що актуальною проблемою, яка потребує свого дослідження, є питання обрання найбільш ефективної моделі здійснення реформи вітчизняного механізму державної влади взагалі та органів виконавчої влади на місцях зокрема, схеми децентралізації публічної влади в Україні, визначення інститутів влади, які будуть її модернізувати чи відігравати пріоритетну роль в цьому процесі, окреслення нового конституційно-правового статусу органів державної влади на місцях та органів місцевого самоврядування. Зазначене приводить нас до висновку, що проведення конституційної реформи у сфері децентралізації в Україні має ґрунтуватися на ліквідації існуючих районних та обласних державних адміністрацій і створенні замість них нових інституцій – державних представництв очолюваних префектами з виключно наглядовими і координаційними, а не виконавчими функціями (при цьому у компетенції таких державних представництв має бути зосереджено лише нагляд за виконанням положень Конституції та законів України).

З'ясовано напрями реформування виконавчої влади на місцях в умовах децентралізації влади в Україні. Зроблено висновок, що проведення конституційної реформи у сфері децентралізації в Україні має ґрунтуватися на ліквідації існуючих районних та обласних державних адміністрацій і створенні замість них нових інституцій – державних представництв очолюваних префектами з виключно наглядовими і координаційними, а не виконавчими функціями.

У третьому розділі «Шляхи вдосконалення місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади» розглянуті питання удосконалення адміністративно-територіального устрою в Україні як основи територіальної організації децентралізації влади.

У підрозділі 3.1. «Удосконалення адміністративно-територіального устрою в Україні як основа територіальної організації децентралізації влади».

З'ясовано, що в основі побудови систем місцевого самоврядування сучасних держав лежить їх адміністративно-територіальний устрій, що виступає однією з найважливіших складових організації держави. Метою поділу території держави на відповідні адміністративно-територіальні одиниці є створення умов для формування найбільш ефективної системи публічної адміністрації, заснованої на врахуванні

географічних, демографічних, економічних, соціальних, культурних та інших особливостей територіальних одиниць, що здійснюється з метою забезпечення її максимальної відповідності потребам населення. Відтак раціональна територіальна організація держави – основа формування дієвої системи публічної адміністрації загалом та місцевого самоврядування зокрема

Визначено, що сьогодення система територіального устрою України не є досконалою. Вона копіює адміністративно-територіальний поділ УРСР, відображає тогочасні аспекти політичного і соціально-економічного розвитку країни, які були зумовлені партійною та командно-адміністративною системою управління і привели до дисбалансу економічного розвитку різних регіонів України, диспропорції адміністративно-територіальних одиниць.

У підрозділі 3.2. «Шляхи вдосконалення організації та функціонування місцевого самоврядування в Україні в умовах децентралізації влади».

Зазначається, що центральне місце в процесі організації децентралізації влади відводиться місцевому самоврядуванню, як певному прояву централізації, оскільки вчені відносять її, з однієї сторони, до самостійної форми існування влади, що не залежить від центру, а з іншої – певний вплив центральної влади на органи місцевого самоврядування залишається.

Тому результатом децентралізації та реформування місцевого самоврядування має стати, перш за все, усвідомлення самим населенням своїх муніципальних прав, поступове розширення прав територіальних громад, передача більшого кола повноважень від центру регіонам та громадам, побудова громадянського суспільства в Україні, модернізація існуючих та поява й розвиток нових демократичних інституцій, здатних ефективно вирішувати місцеві проблеми та якнайкраще забезпечити населення широким спектром публічних послуг, які в той же час спільно з органами місцевого самоврядування виступатимуть противагою центральній владі, не допускатимуть можливого свавілля з її боку чим будуть демократизувати апарат управління і вирішувати місцеві питання,

Пропонується шляхи вдосконалення організації та функціонування місцевого самоврядування в Україні в умовах децентралізації влади (напрацювання і створення відповідної правової бази щодо оновлення моделі місцевого самоврядування в Україні провести через внесення відповідних змін до Конституції України та прийняття Муніципального кодексу України, які визначають модифіковану правову природу місцевого самоврядування).

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дозволило зробити теоретичні узагальнення й запропонувати нове вирішення наукового завдання, що виявляється в характеристиці правової природи децентралізації влади в Україні, в тому числі таких ключових її аспектів, як поняття децентралізації влади, феномену конституційної реформи як фактору сучасного державотворення у сфері децентралізації. Висновки за результатами дослідження полягають у наступному:

1. Конституційна реформа – це обумовлене потребами суспільства і держави політико-правове явище, що являє собою сукупність правових, організаційних і політичних заходів, які спрямовані на якісну зміну чинного або прийняття нового

основного закону держави і на цій основі конституційну модифікацію організації держави і суспільства та оновлення національного законодавства відповідно до вироблених світовою спільнотою конституційних стандартів і цінностей.

2. Існуюча в літературі термінологія “конституційна модернізація”, “конституційна трансформація”, “конституційна модифікація”, “конституційна ревізія”, “конституційна поправка”, за своєю природою, суттю є суміжними поняттями з терміном “конституційна реформа” і загалом характеризують як обсяг і динаміку конституційного розвитку, вид конституційних змін, їх радикальність, зміст конституційних новацій, так і механізм їх впровадження і реалізації.

Доволі часто при характеристиці конституційних реформ використовується і термін “конституційний процес”. Конституційний процес – це більш широке правове явище, один з аспектів якого являє собою форму здійснення конституційної реформи і остання виступає його складовою, одним із чинників конституційного процесу. При цьому складовими конституційного процесу при конституційній реформі є такі поняття як “конституційна поправка”, “внесення змін і доповнень до конституції”.

3. Стрімкий конституційний процес в зарубіжних країнах, часті зміни конституцій, внесення до них поправок, доповнень пояснюються подальшою демократизацією суспільних відносин в розвинутих країнах, глобалізацією сучасного світу, євроінтеграцією, науково-технічним прогресом, виробленням світовою спільнотою нових більш ефективних стандартів у сфері конституціоналізму, самим розвитком науки конституційного права тощо.

Вивчення зарубіжної практики державного будівництва, в тому числі конституційних реформ у сфері децентралізації влади, повинно дати нам змогу сформулювати уявлення про тенденції та закономірності таких реформ, сприяти використанню передових, ефективних форм, методів, шляхів, напрямів реформування у сфері децентралізації і, водночас, застерегти нас від беззастережного, сліпого копіювання цього досвіду, оскільки, як засвідчує практика, кожна країна проходить свій шлях у впровадженні національної моделі місцевого самоврядування, який не буває позбавлений певних помилок. І ми повинні враховувати цей фактор. В цілому конституційні зміни в ряді країн, пов’язані з реформуванням місцевого самоврядування та децентралізацією публічної влади.

Думається, що для успішного проведення конституційної реформи в Україні в частині децентралізації влади саме ці аспекти зарубіжного досвіду конституційно-правових реформ у сфері місцевого самоврядування і децентралізації влади повинні бути враховані вітчизняними законотворцями.

4. Актуальною проблемою при децентралізації влади в Україні є обрання найбільш ефективної моделі органів виконавчої влади на місцях, схеми децентралізації публічної влади в Україні. На наш погляд, проведення конституційної реформи у сфері децентралізації в Україні має ґрунтуватися на ліквідації існуючих районних та обласних державних адміністрацій і створенні замість них нових інституцій – державних представництв очолюваних префектами з виключно наглядовими і координаційними, а не виконавчими функціями (при цьому у компетенції таких державних представництв має бути зосереджено лише нагляд за виконанням положень Конституції та законів України). В цьому аспекті ідея запропонованих змін до Конституції України в частині децентралізації державної влади, яка полягає в запровадженні інституту префектів, варта

уваги.

5. Успіх розпочатої в Україні реформи у сфері децентралізації влади багато в чому залежить від територіального устрою держави і територіальних можливостей органів публічної влади реалізовувати свої повноваження. Без удосконалення територіальної організації держави побудувати принципово нову систему публічної адміністрації неможливо. Адміністративно-територіальна реформа має охопити собою, по-перше, формування громад, які повинні стати первинною одиницею у системі адміністративно-територіального устрою України і їх межі мають визначатися з урахуванням доступності для населення основних публічних послуг, що надаються на території громади; по-друге, укрупнення районів; по-третє, регіоналізацію України. Це один із найбільш оптимальних підходів у найближчій перспективі удосконалення територіального устрою країни, логіка еволюційного розвитку сучасної української державності.

Наступним напрямком реформування місцевого самоврядування має бути удосконалення статусу територіальних громад та органів місцевого самоврядування через: а) модифікацію їх повноважень; б) досягнення оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади; в) створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень; г) впровадження ефективного механізму здійснення населенням та органами державної влади контролю за наданням органами місцевого самоврядування публічних послуг та належного виконання своїх повноважень; д) створення сприятливих правових умов для максимально широкого залучення населення до прийняття управлінських рішень з питань місцевого значення, а також розвитку форм прямого народовладдя; е) передбачення ефективного механізму, перш за все, судового захисту прав та інтересів громад та органів місцевого самоврядування від будь-якого обмеження їхніх прав або втручання з боку центральної влади.

Костик М. І.

Децентралізація влади в Україні: конституційно-правовий аспект

Сучасний етап вітчизняного державотворення характеризується подальшою демократизацією і удосконаленням національної правової системи, приведення правової бази України до вироблених європейською спільнотою стандартів. В основі таких процесів має бути, перш за все, реформа вітчизняного Основного Закону, який виходячи з своєї правової природи має формулювати основні засади розвитку суспільства і держави.

У роботі обґрунтовано вивчення зарубіжної практики державного будівництва, в тому числі конституційних реформ у сфері децентралізації влади, повинно дати нам змогу сформулювати уявлення про тенденції та закономірності таких реформ, сприяти використанню передових, ефективних форм, методів, шляхів, напрямів реформування у сфері децентралізації і, водночас, застерегти нас від беззастережного, сліпого копіювання цього досвіду, оскільки, як засвідчує практика, кожна країна проходить свій шлях у впровадженні національної моделі місцевого самоврядування, який не буває позбавлений певних помилок.

Установлено, що актуальною проблемою при децентралізації влади в Україні є обрання найбільш ефективної моделі органів виконавчої влади на місцях, схеми децентралізації публічної влади в Україні.

Визначено, що центральне місце в децентралізації влади в Україні відводиться модернізації національної моделі місцевого самоврядування, яке повинно розпочатися в першу чергу з напрацювання і створення відповідної правової основи, бази щодо оновлення моделі місцевого самоврядування в Україні через внесення відповідних змін до Конституції України та прийняття Муніципального кодексу України як законодавчої основи вдосконалення організаційно-правових механізмів діяльності інститутів місцевого самоврядування, посилення інституційної спроможності органів територіальної самоорганізації населення, імплементації в національне законодавство міжнародних стандартів місцевого самоврядування тощо.

Ключові слова: конституція, організаційно-правовий механізм, місцеве самоврядування, муніципальний кодекс;

Kostik M.

Decentralization of power in Ukraine: the constitutional and legal aspect

The modern stage of the domestic state is characterized by further democratization and improvement of the national legal system, bringing the legal basis of Ukraine to standards produced by the European community. The basis of such processes should be, first of all, the reform of the domestic Basic Law, based on its legal nature, to formulate the basic principles of development of society and the state.

The study of foreign practice of state construction, including constitutional reforms in the sphere of decentralization of power, is grounded in the work. It should enable us to form an idea about the tendencies and regularities of such reforms, to promote the use of advanced, effective forms, methods, ways, directions of reform in the sphere of decentralization and, At the same time, warn us against the unconditional, blind copying of this experience, since, as practice

shows, each country goes its own way into the infrad SRI of the National model of the local self.

It is established that the current problem in decentralization of power in Ukraine is the election of the most effective model of executive power on the ground, schemes of decentralization of public power in Ukraine.

It is determined that the central place in the decentralization of power in Ukraine is the modernization of the national model of local self-government, which should begin primarily with the development and creation of an appropriate legal basis, a basis for updating the model of local self-government in Ukraine by introducing appropriate changes to the Constitution of Ukraine and the adoption of the Municipal Code Ukraine as a legislative basis for improving the organizational and legal mechanisms of the work of local self-government institutions, institutional and capacity of bodies of territorial self-organization of the population, implementation in national legislation of international standards of local self-government.

Keywords: constitution, organizational and legal mechanism, local government, municipal code;